

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Ligningsrådet har med hjemmel i ligningslovens § 9 i cirkulære nr. 220 af 31. december 1995 besluttet, at særlige erhvervsgrupper som bl.a. langturschauffører, handelsrejsende, piloter og stewardesser med virkning fra 1. januar 1997 ikke længere skal være berettiget til at modtage skattefrie godtgørelser fra deres arbejdsgiver for udgifter knyttet til rejseaktivitet under udførelsen af deres arbejde efter særlige regler.

Afgørelsen har efterfølgende rejst en mere generel debat om, hvorvidt de gældende regler om udbetaling af skattefrie godtgørelser er hensigtsmæssigt udformet. Det er særlig forholdet mellem offentligt og privat ansattes muligheder for at modtage skattefrie godtgørelser, der giver anledning til debat. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at i det omfang udformningen af de gældende regler indebærer en forskelsbehandling mellem offentligt og privat ansatte, er dette ikke acceptabelt.

Fremskridtspartiet har i øvrigt noteret sig skatteministerens seneste udtalelser om, at han ønsker et ensartet regelsæt for offentligt og privat ansatte, og at der skal findes en løsning i løbet af 1996. Vi mener, at problemet skal løses, inden Folketinget går på sommerferie. Dette vil også betyde, at de erhvervsgrupper, som er direkte berørt af Ligningsrådets beslutning, vil opnå en påtrængt afklaring af deres økonomiske situation.

Ligningsrådets beslutning

Efter Ligningsrådets beslutning har bl.a. de ovenfor nævnte erhvervsgrupper med virkning fra 1. januar 1997 som alle andre lønmodtagere alene mulighed for at modtage skattefrie godtgørelser efter de almindelige regler i nævnte cirkulære af 31. december 1995. I praksis vil det sige, at de – som andre erhvervsgrupper med arbejde af lignende karakter – er afskåret fra at modtage skattefrie godtgørelser. Dette følger af pkt. 3.2.1. i cirkulæret, hvoraf det fremgår, at ansatte, der har transport som erhverv, ikke kan udbetales skattefrie godtgørelser. Ved transport som erhverv forstås som oftest, at den pågældende lønmodtagers arbejdstid inden for en lønperiode for mere end halvdagens vedkommende består af udearbejde uden overnatning.

Fremskridtspartiet mener, at langturschauffører, handelsrejsende, piloter, stewardesser m.fl. ikke længere bør have en særstilling. Det er dog vores opfattelse, at der af praktiske grunde er behov for en mulighed for at kunne udbetale skattefrie godtgørelser i en eller anden form til erhvervsgrupper med arbejde af denne karakter.

Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er at sikre, at skattereglerne ved udbetaling af skattefrie godtgørelser til offentligt og privat ansatte er ens. Det bør være således, at alle lønmodtagere har samme muligheder, uanset om de er privat eller offentligt ansat. Det er forslagsstillernes opfattelse, at denne ligestilling skal ske efter den højeste fællesnævner de to grupper imellem. Ligningsrådet må drage omsorg for, at dette bliver en realitet for fremtiden.

Gældende regler i hovedtræk

Efter de gældende regler er godtgørelser, der udbetales af arbejdsgiveren til dækning af de udgifter, som en lønmodtager påføres som følge af arbejdet, som hovedregel skattepligtige og skal således medregnes ved indkomstopgørelsen.

I visse tilfælde giver ligningslovens § 9 af praktiske grunde dog mulighed for at vælge at lade modtagere se helt bort fra både udgifter og godtgørelsesløb ved indkomstopgørelsen. Dette betyder, at den ansatte kan modtage en godtgørelse uden skattemæssige konsekvenser.

For privat ansatte indeholder ligningslovens § 9, stk. 5, den ovenfor nævnte mulighed for at undgå, at godtgørelsen fra arbejdsgiveren skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Efter bestemmelsen skal en godtgørelse for rejseudgifter ikke medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis denne ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet.

Rejseudgifter til offentligt ansatte og andre, der udfører offentligt erhverv, findes i statsskattelovens § 5, litra d, og i ligningslovens § 9, stk. 8 og 9. Dagpenge og rejseudgifter under udførelse af offentligt erhverv medregnes efter disse regler ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er en betingelse, at arbejdet gør det nødvendigt for den pågældende lønmodtager at opholde sig uden for hjemstedskommunen, dvs. tjenestestedskommunen.